

najviše volim vodu

dušan radak

svi vole hladno pivo
osim mene
ja volim vruće
ili mlako
u stvari
volim
i konjak
i vino
i šljivu
i lozu
i džin
i votku
mada zapravo
uopšte
ne pijem alkohol
više volim
vodu
i hladnu
i prljavu
i kiselu
i jezersku
i slanu
i bunarsku
i plitku
i ključalu
svaku volim
jednom sam izračunao
da u organizmu
imam
svega 10 procenata vode
ne znam kako sam računao
uglavnom
90 posto težine
otpalo je na
kosu
i nokte
zato sam odlučio da
intenzivno
pijem vodu
želeo sam da smanjim
postotak
kose
za 40 procenata
neka bude bar
pola-pola
mislilo sam
pola vode
pola noktiju
i
uspelo mi je
uistinu
baš sam
zavoleo vodu
neki kažu da bi je
trebalo piti
nakon uzimanja hrane
meni se više sviđa
pre
hrana mi se
zapravo
ne sviđa
sva je nekako
ljigava
i kruta
najviše volim
vodu

tastatura

vojislav karanović

u prašnjavoj
u uplašenoj duplji

ho karakter izvučen kao tastatura
u rendgenom ozračenoj državi
sok isceden iz
levog/desnog
plućnog krila

mmemmemmemmemmemmemmemne

oprane kaldrme
pločica opuštanja

ho karakter izvučen kao tastatura
isparavanje pločnika
emulzija
přomicanje unezverenih očiju
čija su ovo vozila
iza grabuljastih trepavica
pomicanje univerzalnih linija
zidovi na kolenima
u molitvi
i mala jata falusa

ho karakter izvučen kao tastatura
škripa – micanje šarki
(živi kreč)
struganje; čupanje zuba
iz villice; prolaz kroz
sloj mesa
(mekanih lignji)
bol

MIŠ

bockam čiodom opnu iznad oka
mlaz prisnog vazduha...
sinoć
kada mi je srebrnastosivi miš progrizao
kožu
i iz grudnog koša iskočio napolje
potrčao u krug – oko naprslog lavaboa
kroz šuštavi mlaz, omču
koja steže
moj meki vrat kako su zadrhtale
noge pod stolicama pod krevetom, stari
kožuh
gde se sklopčao – nisam mogao
da sklopim ruke
proveo je noć obešen
na lepljivoj ponjavi
združgana buba
sa kožom koja se ježila
kao očerupana kokoš

zaspao sam
u snu osetih – opet – beli pad
čela prislonjenog uz usijanu ringlu
a ona se – u svesti – pojavila
kao crveni odbačeni disk
lelujajući
neprimetno
vazduhom

s naličja

stojan kostić

S NALIČJA

Jarosni
Smrknutih lica
U dubokim senkama
Samrlih svetlica
Glavoseče
Oružari
Vimotočci
Vrše smotru oružja
Obuzeti predskazanjem
Smešne smrti.

Jezikom jezik
Kao sablju oštre
Račvaste jezike
Ljigave aždaje
Očivadi
S naličja izvora nadahnuti |
Nikoga ne vide
Umiru u miru
Slušajući svoj glas
Otepljeni od sebe.

BEZBOLNI PRASAK

Izbacuje me iz polovične smrti
I polovičnog života
U potpuni počinak
Iza dveri i kaplja
Gde mi Snevač daruje
Moje telo
Moći
Zakonc
Zdravo ubrzanje krvi
Te odjezdim
Korak dalje
Od zavičajnih bunjišta
Da se poslužim napokon
Onim
Zaboravljenim znanjem.